

вията", „Миньонъ", „Вълшебната флейта", „Фра-дяволъ", „Халка", „Бориславъ", „Лакме", „Манонъ", „Лучия", „Царска годеница", „Снѣжанка" (Римски Корсаковъ), „Отвлечането отъ Сарая", „Ако бѣхъ царъ", „Ловци на бисери", „Веселитѣ жени отъ Виндзоръ" и др. Пѣла е на следнитѣ чужди сцени: Бреслау (1923), Бѣлградъ, Загребъ, Люблина, Варшава, а на концерти — въ Римъ, Букурещъ — навсѣкжде посрещната отъ публика и критика най-благосклонно. Следъ гостуването си въ Загребъ, получава предложение да остане съ контрактъ въ тамошната опера, но желаяйки да служи за напредването на нашето оперно дѣло, тя отклонява поканата.

**Золотовичъ, Петъръ** — оперенъ пѣвецъ (лирико-драматиченъ баритонъ) род. 27 ян. 1893 въ София, дето свършва първата мъжка гимназия пѣлъ въ хора на „Родна пѣсенъ" подъ Добри Христовъ и въ този на Николаевъ; пѣние училъ въ София при Ив. Вулпе, а после и при Дж. Кашманъ въ Римъ. 1911 постъпва въ „Оперната дружба" отначало на малки партии (като стария циганинъ въ „Трубадуръ"), но скоро преминава на първи, каквито и до сегъ застъпва, въ Народната опера, непрекъснато, повече отъ двадесетъ години. Пѣлъ тамъ около 30 първи партии, отъ които най-важни сж „Онегинъ", „Риголето", „Севилския", „Танхойзеръ", „Аида", „Тоска", „Бор. Годуновъ", а участвувалъ въ концерти въ Берлинъ, Мюнхенъ, Парижъ и Римъ. З. обладава единъ мекъ, топълъ лирически баритонъ, способенъ и на драматически акцентъ, а хубавитѣ сценически срѣдства, съ които разполага, му даватъ възможностъ да създава живи сценически образи.

**Зомеръ, Хансъ** — Sommer, Hans — пѣсневъ компонистъ, род. 20 юли 1837 въ Брауншвайгъ, умр. 28 апр. 1922 въ жщия градъ, билъ професоръ по физика и директоръ на Техническото училище въ Брауншвайгъ, ученикъ по музика на Гримъ и Мевесъ въ родния си градъ; писалъ множество пѣсни, (които въ изпълнението на Евгений Гура сж направили името му познато на широкъ кръгъ) и нѣколко опери:

„Нощенъ пазачъ" (1865), „Лорелай" (1891), „Морскиятъ човѣкъ" (1896) и др.), играни въ Брауншвайгъ, Ваймаръ и Мюнхенъ. З. е единъ отъ основателитѣ на „Дружеството на нѣмскитѣ компонисти".

**Зондхаймеръ, Робертъ** — Sondheimer, Robert — компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 6 февр. 1881 въ Майнцъ, ученикъ на Хумпердинкъ въ Кьолнската консерватория и на Фридр. Кохъ въ Берлинската академическа школа за музика, писалъ нѣколко опери (неизпълнявани) и трудове: „Времетрая на новия сонатенъ стилъ", „Теория на симфонията" (1925) и др.

**Зонекъ, Оскаръ Жоржъ Теодоръ** — Sonneck, Oskar George Theodore — американски музикаленъ писателъ и библиографъ, поетъ и компонистъ, род. 6 окт. 1873 въ Жерсей-Сити (Америка), умр. 30 окт. 1928 въ Нью-Йоркъ, училъ теория при Саксъ и Кноръ, а сщо и при Щумфъ музиковедение, 1902 застава на чело на музикалния отдѣлъ при Конгресната библиотека въ Вашингтонъ, 1917 влиза въ Ширмеровото издателство, писалъ: „Върху ранната американска опера" (1904—1905), едно ценно съчинение, „Библиография" на сжщата (1905), „Различни учения въ историята на музиката", „Протестъ срещу символизма въ музиката", „Бетховенови писма въ Америка" (1927) и др. Компониралъ е пѣсни, една меса и др., отъ 1915 редактира списанието „Musical Quarterly", („Музикаленъ четворникъ"). Освенъ това писалъ множество статии въ американскитѣ и европейски музикални списания.

**Зонлайтнеръ, Леополдъ фондъ** — Sonnleithner, Leopold von — правистъ, голѣмъ любителъ на музиката и приятелъ на Шуберта, род. 15 ноемв. 1797 г. въ Виена, умр. 4 мартъ 1873 с. г. З. има голѣмъ дѣлъ за излизането отъ печатъ на първитѣ Шубертови пѣсни („Горски царъ"), чрезъ даване и събиране на нуждитѣ за тази цель срѣдства.

**Зонлайтнеръ, Християнъ фонъ** — Sonnleithner, Christian von — откривателъ на нотирания съ невми антифонарий отъ IX в., род. 28 май 1734 въ Сегединъ, умр. 25 дек. 1786 въ